آصف بهاند

۲۰۱۶/۰۱/۲۰

د منې باد

لغړې ونې،
ودانۍ هم لوڅه،
تور سپین اوره پرې ګرځېدل
لکه اتڼ چې کوي
د منې باد
نرم شکیلې کې ویل:
ژمی ما ما شین له خندا را روان
نرۍ کوڅه کې مخ پر ځوړ،
دوه میناان وو روان.
د ودانۍ تیارو کوټو نه،
غمازامو کتل
کتو کتو کې ی څه ویل
او ګونګوسې یې کاوه
خو میناان وو لاس تر لاسه مخ پر وړاندې روان
ته وا د هیڅ چا څه یې نه اوریدل

۲۰۱۵ کال د اکتوبر دولسمه
هیدر سلیف، ډنمارک

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزي بڼي پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له راالیرلو مخکي په ځیر و لولـئ